

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 18. Simonis Montfortii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A. C. 1218.

c. 3.
Sigm. de
Episc. Bon.
p. 162.

præterea complures viri Bononiæ spectatissimi, quos inter fuit Rolandus Cremonensis, Physicæ studiosus vir (videlicet Medicinæ) qui scholæ Bononiensium magna doctrinæ laude præfuerat. Eum maximo ardore vestem sacri Ordinis cito recipere gestientem, Renaldus cucullo sibi ipsi detracto involvit, ac protinus campanam pulsari & hymnum *veni Creator* decantari præcepit. Quæ subita mutatio, concurrente ingenti populi multitudine, lætitiâ communem Civibus Bononiensibus peperit. Rolandus deinde omnium primus Parisiis Libros Theologicos Fratribus prælegit. Moneta, Artium liberalium Professor, in Longobardia celeberrimus, oratione Renaldi, ad populum dicentis, excitatus Ordine suscepto, deinde suo exemplo & hortatu plures ad idem Institutum pertraxit. Moneta magna vi dicendi præsertim ad confundendos Hæreticos pollebat.

§. XVIII.

Simonis Montfortii obitus.

Sancto Dominico, Romæ commoranti, nuncium allatum est, Simonem Comitem Montfortium obiisse. Eum jam novem menses Tolosam obsidentem tanti laboris fastidium subire cœperat. Præterea deficiebat ærarium, & ipse acerbas objur-

objurgationes Bertrandi Legati, eum igno-
 rantia & vecordia accusantis, am-
 plius æquo animo ferre non poterat.
 Quare a Deo mortem petere, qua ad pa-
 cem perveniret, dicebatur. Die altera
 post Festum S. Joannis vigesima quinta
 Junii anno millesimo ducentesimo de-
 cimo octavo, cum recitationi horæ ma-
 tutinæ interesset, familiares nunciarunt,
 hostes arma cepisse & in fossa, qua arx
 cingebatur, delitescere. Ipse arma sibi
 ministrari jubet, quibus arreptis, ad Ec-
 clesiam celeriter se confert, ut, Sacerdo-
 te sacris Mysteriis Missæ operante, ora-
 ret. Comite intrante, inchoata jam e-
 rat Missa, cui cum devotissime esset in-
 tentus, ab amicis iterum monetur, bel-
 licarum machinarum custodes & præsi-
 diarios validissimo impetu premi, quibus
 ipse: *Sinite me intueri Sacerdotem, Sa-
 crificium Missæ celebrantem, & Re-
 demptionis nostræ Sacramentum conspi-
 cere.* Jamque accurrens alter nuncius
 & anhelans, *festina*, inquit, *& adjuva;*
*commilitonum nostrorum extrema est ne-
 cessitas, succumbunt.* Cui ille, *non ex-
 ibo*, inquit, *priusquam Salvatorem meum
 videro.* Ubi deinde Sacerdos pro more
 hostiam elevavit, Comes flexis humi ge-
 nibus & extensis in cælum manibus, ait,
Nunc dimittis servum tuum Domine & c.
 adjecitque: *Eamus & moriamur, si opus
 est,*

Sæcul. XIII.
 A.C. 1218.

Petr. Hist.
Albig. c. 86.
G. de Pod.
Laur. c. 30.

Sæcul. XIII.
A.C. 1218.

est, pro eo, qui pro nobis mori dignatus est. Ipso adveniente rediit obsidentibus animus, atque Tolosani usque ad vallum repulsi sunt. Cum vero Simon Comes paulisper ad suos balistarios declinasset, ut jaculorum lapidumque grandinem effugeret, saxo ab hostibus excusso in capite ictus est. Nec mora, lethale vulnus esse intelligens pectus manibus percutit, Deo & Sanctæ Virgini animam commendat, ac corrui exanimis, quinque præterea sagittis confossus.

*Catel. c.
Toul.*

Illico filium ejus Amalricum natum majorem parentis sui in imperio militari contra Albigenses Successorem cuncti Equites Franci agnoverunt, illique, quibus ditiones concesserat, ei Feudi titulum fidei jurejurando promiserunt. Amalricus, mense uno adhuc in obsidione Tolosæ consumpto, a cœpto desistere coactus est, tum quod tam auro quam annonâ destitueretur, tum etiam quod Peregrini milites domum remeare cogitarent, ac multi Regionis illius incolæ, comperta Simonis Comitum morte, deferto filio ad inimicos deficerent. Ipse defuncti parentis corpus Carcaffonam detulit, postquam illud, more Francorum, parari jussisset, videlicet, ut ego quidem conjicio, in aqua ferventi lixari, ita ut consumpta carne nihil præter ossa super-

superesset. Hoc tempore Petrus Monachus Vallium Cernacensium Historiam suam de Albigenibus claudit.

Sæcul. XIII.
A. C. 1218.

§. XIX.

Ordo Fratrum Prædicatorum propagatur.

Ergo S. Dominicus, comperto Comitum Simonis obitu, Tolosam venit, ut Fratribus suis Domus S. Romani, & Monialibus Proviliensibus solatio esset, ac in eisdem in tanto discrimine præsidium necessarium conciliaret. Mense igitur Novembri ineunte, Roma profectus, postquam memoratis duobus Monasteriis, auxilio Episcoporum, securitatem præstitisset, in Hispaniam eodem anno millesimo ducentesimo decimo octavo se contulit; ubi duo condidit monasteria, alterum Madriti, quod non diu post Monialibus traditum est, alterum Segobiæ, quod primum in Hispania Fratrum Prædicatorum domicilium fuit.

Tum Vir sanctus Tolosam rediit, indeque iter Parisios suscepit, comitante Fratre Bertrando, primo postea in Provincia * hujus Ordinis Provinciali. Ex * Provence regione vulgo *Roquemadour* in Ditione Cadurcensi exeuntes, obvios habuerunt duos peregrinos Germanos, qui cum eos viderent in via Psalmos & Lectio-
nes